

ПРОТОКОЛ

№ 6

гр. Пазарджик, 19.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Кирякова
Сложи за разглеждане докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно гражданско дело № 20215200500798 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателят Д. Д. АЛ., редовно призован, не се явява. За него се явява адвокат Н.И. К., надлежно упълномощен от първата инстанция. Представя пълномощно и за настоящата инстанция.

Не се явяват ответниците, редовно призовани.

За ответника „Софалукс България“ ЕООД-гр.Пазарджик се явява адв. В., надлежно упълномощен от първата инстанция. Представя се договор за правна защита и съдействие и за настоящата инстанция.

Адв. К.– Да се даде ход на делото.

Адв. В. – Да се даде ход на делото.

Съдът, при условията на чл.142 ал.1 от ГПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл.268 ал.1 от ГПК, **ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО:**

С решение на Пазарджишки районен съд №835 от 08.10.2021г. постановено по гр.д.№20215220100987 по описа на съда за 2021г. са осъдени ответниците „Софалукс България“ ЕООД-гр.**** и В. Т. ЯН., ЕГН-

***** от гр.Пазарджик, да заплатят солидарно на ищеца Д. Д. АЛ., ЕГН-***** от с.*** сумата от 399.23лв, представляваща обезщетение за незаконно задържане на трудовата му книжка, продължило от 13.10.2020г. до 03.11.2020г., заедно със законната лихва, считано от 17.03.2021г. до изплащането на главницата, като е отхвърлен иска за разликата над 399.23лв и до 6100лв, отнасяща се за периода от 06.12.2019г. до 12.10.2020г. Със същото решение двамата ответници са осъдени да заплатят на ищеца сумата от общо 39.27лв представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото, а от своя страна ищецът Д. Д. АЛ. е осъден на заплати дружеството ответник сумата от 280.37лв разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението се обжалва в отхвърлителната му част от ищеца в производството пред първата инстанция Д.А. чрез пълномощника си адв. Н.К. от АК-Пазарджик, с въззивна жалба, с вх.№20272 от 01.11.2021г. в срока по чл.259 ал.1 от ГПК .Счита, че в частта с която е отхвърлена претенцията на ищеца за обезщетение за разликата над 399.23лв и до претендираните 6100лв решението е незаконосъобразно и неправилно, като се иска в тази част да бъде отменено и се уважи исковата претенция. Счита, че съдът за да отхвърли иска за посочената част от размера и период превратно е тълкувал доказателствата по делото и е достигнал до необоснован извод, включително и позоваването на несъставен документ от работодателя отразяващ съхранението на трудовата книжка и неправилно приложил нормата на чл.348 ал.3 от КТ. На следващо място районният съд неправилно не кредитирал показанията на св.М.И. по отношение на факта, че трудовата книжка на ищеца се е намирала във фирмата след Никулден 2019г. и при отказ от страна на работодателя същата да бъде върната на ищеца, като въпреки извода си, че липсват доказателства, пряко опровергаващи твърденията на този свидетел, съдът извел погрешен извод, че едва през м.октомври 2020г. трудовата книжка била задържана от работодателя. Счита, че този извод не отчита нормата на чл.350 от КТ относно задължението на работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение да впише в същата данните, свързани с прекратяването и незабавно да предаде книжката на работника. От тази гледна точка жалбоподателят посочва, че още при прекратяване на ТПО работодателят е длъжен да извърши предварителни действия по оформянето на трудовата книжка и да впише в същата изискуемите се данни, като ако към този момент последната не е била при работодателя, последният е следвало

съгласно чл.350 от КТ да я изиска от работника за оформянето и предаването ѝ. Навежда се извода, че към момента на прекратяване на ТПО трудовата книжка не се е намирала у работника и затова тя не е била поискана от работодателя за оформянето ѝ предвид и на липсата на доказателства работодателят да е поискал трудовата книжка съгласно чл.2 ал.4 от НТКТС. Жалбоподателят поддържа предвид изложеното, че ТПО е прекратено на 06.12.2019г. и след като ТК е върната на ищеца на 03.11.2020г. по пощата и след като последният е отправил до дружеството нотариална покана, като счита, че единствения логичен извод е, че към момента на прекратяване на ТПО ТК е била съхранявана от работодателя, което означавало, че незаконно задържане е от момента на прекратяване на трудовия договор. Моли да се отмени решението в обжалваната му отхвърлителна част и се уважи изцяло исковата претенция с присъждане на разноските.

В срок е постъпил писмен отговор на подадената въззивна жалба, единствено от работодателя „Софалукс България“ ЕООД чрез пълномощника си адв. Р.В..

Въззивната жалба се оспорва изцяло, като се поддържа, че решението в обжалваната му част е правилно и законосъобразно и не страда от пороците посочени в жалбата. Поддържа, че правилно съдът не е кредитирал показанията на свидетеля Иванов, тъй като същият не е очевиден нито на действията нито на изявленията на работодателя, а само препредава казаното му от ищеца; че ТК се съхранява по начало у работника /чл.348 ал.3 от КТ/ и че същият е бил неколкратно подканян да я представи според св. Райкова. Счита, че изводите на съда са логични предвид бездействието на работника при невъзможност да започне работа и непоставянето на въпроса пред работодателя или пред ДИТ. Цитира се ТР №1 от 02.19.2019г. по т.д.№1/19 на ОСГК ВКС за четирите предпоставки, при наличието на които е налице отговорност на работодателя за незаконно задържане-прекратен трудов договор; незаконно задържане на трудовата книжка; настъпили имуществени вреди; пряка причинна връзка между незаконното задържане с нанесените вреди, като поддържа, че нито една от тях в случая не е налице и за които изобщо не са ангажирани доказателства за настъпили вреди и наличие на причинна връзка. Поставен е и въпроса за презюмирането размера на вредите както и тяхното настъпване, като се поддържа тезата, че такова презюмиране не предвижда нито закона-чл.226 ал.3 изр.2 от КТ нито цитираното ТР. Моли

да се потвърди решението в обжалваната му част с присъждане на разноските.

Страните не сочат нови доказателства по реда на чл.266 от ГПК пред въззивната инстанция.

Адв. К. – Поддържам въззивната жалба. Моля да бъде уважена. Нямам доказателствени искания.

Адв. В. – Оспорвам въззивната жалба. Поддържам изложеното в отговора на въззивната жалба. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Адв. К.: - Ув. окр. съдии, считам че решението на първоинстанционния съд е неправилно и несъобразено с императивните разпоредби на КТ и на Наредбата, както и със събраните по делото доказателства. Съгласно чл. 350, ал. 1 от КТ при прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването и да я предаде незабавно на работника или служителя. Достатъчно е обективното неизпълнение на тези задължения, за да възникне правото на обезщетение. С други думи, момент на прекратяване на трудовото правоотношение, съответно на предоставянето на трудовата книжка за оформянето ѝ, съвпада с този на връщането ѝ. Това е задължение на работодателя и дори не е нужно да е поискана или търсена от работника или служителя. В тежест на работодателя е да извърши своевременно предварителни, подготвителни действия преди да пристъпи към уволнението, във връзка с оформянето на трудовата книжка на уволненото лице, като в случая, че същата се намира у работника, преди да му връчи още уволнителната заповед следва да я поиска за оформяне съгласно чл. 348, ал. 3 от КТ. Такова задължение за поискване се съдържа и в чл. 2, ал. 4 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж. В конкретния случай липсват каквито и да е данни по делото за такова, дължимо от работодателя поискване, което води до извода, че към този момент трудовата книжка се е намирала у работодателя, към момента на прекратяване на трудовото

правоотношение. Този извод се подкрепя и от показанията на разпитания по делото свидетел. Районният съд е приел, че липсват доказателства, пряко опровергаващи твърденията на свидетеля за датата, на която ищецът е поискал трудовата си книжка и въпреки това неправилно не ги е кредитирал. Така е направен погрешен извод, базиран на предположението, че е напълно правдоподобно, едва през октомври 2020 г. трудовата книжка да е била незаконно задържана. В случая книжката е върната на ищеца на 29.10.2020 г., едва след отправяне на нотариална покана. Не се доказва по делото, че работодателят е поискал трудовата книжка съобразно коментираните императивни текстове, за да се приеме, че тя не е била при него към монета на прекратяване на трудовото правоотношение, поради което считам, че за исковия период от време ответниците дължат обезщетение по чл. 226, ал. 2 от КТ. По изложените съображения ще Ви моля да уважите въззивната жалба, като отмените първоинстанционното решение.

Адв. В. : - Ув. окр. съдии, моля да отхвърлите въззивната жалба и потвърдите изцяло решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно, обосновано, постановено при пълна преценка на всички събрани в производството доказателства. Считам, че доводите, които изложи представителя на жалбоподателя в настоящето съдебно заседание бяха разисквани и в първоинстанционното производство. Те са били предмет на обсъждане и в решението на първоинстанционния съд. Считам, че правилно са ценени всички събрани доказателства по делото и правилно не са приети показанията на свидетеля, който беше разпитван в първа инстанция. От показанията на свидетелката Райкова се установи, че още при постъпване на работа жалбоподателят не е представил трудовата си книжка и тя е била искана от него многократно. Същият е напуснал предприятието. В първоинстанционното производство не беше представен дори документ, от който да е видно, че трудовото правоотношение е прекратено – връчена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение. Считам, че постановеното първоинстанционно решение е правилно и моля да отхвърлите жалбата. Моля да ни присъди разноските в настоящата инстанция, съгласно списък, който представям.

Съдът счете делото за разяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА устните състезания.

СЪОБЩАВА на страните, че ще обяви решението си в срок до 19.02.2022 год.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:42 часа.

Председател: _____

Секретар: _____